

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра англійської філології, перекладу і філософії мови

імені професора О. М. Мороховського

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ВИДОВА І ЖАНРОВА СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ (ПРОЗА, ДРАМА, ПОЕЗІЯ)

(назва навчальної дисципліни)

напрямок підготовки	доктор філософії
галузь знань	03 Гуманітарні науки
спеціальність	035 Філологія
освітньо-наукова програма	Філологія у вимірах сьогодення: мовознавство, літературознавство, перекладознавство
статус дисципліни	дисципліна вільного вибору аспіранта

Форма навчання денна, вечірня, заочна

Навчальний рік 2020 – 2021

Семестр 2

Кількість кредитів ЄКТС 3

Мова навчання українська, англійська

Форма підсумкового контролю залік

Розробник:

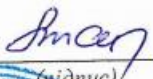
Некряч Тетяна Євгенівна, кандидат філологічних наук, доцент, професор кафедри англійської філології, перекладу і філософії мови імені професора О.М. Мороховського Київського національного лінгвістичного університету.

Рецензенти:

Чердниченко Олександр Іванович, доктор філологічних наук, професор, Київський національний університет імені Тараса Шевченка.

Чорноватий Леонід Миколайович, доктор педагогічних наук, професор, Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна.

Схвалено на засіданні кафедри англійської філології, перекладу і філософії мови імені професора О. М. Мороховського КНЛУ, протокол № 1 від «02» вересня 2020 р.

Завідувач кафедри Маріна О. С.
(підпис) (ПІБ)

Схвалено на засіданні вченої ради університету, протокол № 3 від «14» вересня 2020 р.

Голова вченої ради Васько Р. В.
(підпис) (ПІБ)

1. Мета вивчення дисципліни «Видова і жанрова специфіка перекладу художньої літератури (проза, драма, поезія)» є поглиблене ознайомлення аспірантів-філологів з визначальними рисами основних видів художньої літератури – прозою, драмою і поезією, які у всій багатій різноманітності жанрів та піджанрів вимагають від перекладача вправного володіння як універсальними стратегіями й тактиками відтворення усіх змістовно-формальних параметрів певного твору, так і суто індивідуальних, специфічних підходів до передачі індивідуально- особистісних вимірів авторського задуму.

2. Загальний обсяг (відповідно до робочого навчального плану)

3 кредит ЄКТС, 90 год., у тому числі:

лекції – 20 год.

практичні заняття – 10 год.

самостійна робота – 60 год.

3. Передумови до вивчення або вибору навчальної дисципліни:

3.1. Знати :

- Сутнісні особливості кожного з трьох літературних видів і основні відмінності у перекладацьких підходах до їх відтворення. визначальні теорії та концепції в сучасному перекладознавстві;
- Найпроширеніші жанри й піджанри прозових, драматичних і поетичних творів, які вимагають застосування специфічних рішень передачі їх змістовних і формальних параметрів.
- Основні етапи діяльності перекладача художніх творів різних видів і жанрів; засоби мінімізації втрат у перекладі.

3.2. Вміти:

- Правильно визначати вид і жанр перекладеного твору;
- Детально аналізувати застосовані у перекладі стратегії й тактики, які передають видо-жанрові особливості певного твору.
- Вирізняти засоби збереження жанрово-стилістичного балансу в перекладеному творі, засоби відтворення авторської картини світу, з розмежуванням універсалій і індивідуальних рішень.
- Здійснювати зіставний аналіз двох або декількох наявних перекладів прозового, драматичного або поетичного твору, порівнюючи здобутки і втрати кожного перекладача на рівні змісту і форми.

4. Анотація навчальної дисципліни:

Дисципліна «Видова і жанрова специфіка перекладу художньої літератури (проза, драма, поезія)» поглиблює базові теоретичні знання аспірантів про невіддільну причетність художнього перекладу як діяльності до єдиного процесу розвитку світової культури і вчить розглядати кожен проблему перекладацького мистецтва щонайменше в двох планах – загальнолітературному і власне перекладацькому. В курсі розглядається діалектична єдність і взаємодія змісту й форми літературного твору і його перекладу, вивчаються факти літератури, зокрема перекладеної, в їх історичній обумовленості з урахуванням динамічного характеру літературного процесу. Особлива увага приділяється специфічним особливостям кожного з основних видів літератури – епосу (прозі), драмі й ліриці (поезії), з поглибленим вивченням жанрових рис внутрішньо-видових форм, які становлять істотні проблеми для їх правильного відтворення в перекладі й вимагають креативних підходів.

5. Завдання (навчальні цілі) навчальної дисципліни полягають у формуванні в аспірантів *компетентностей*, а саме: інтегральної, загальних і фахових:

Інтегральна компетентність:

ІК. Здатність до глибокого переосмислення наявних та створення нових цілісних знань із дисциплін гуманітарного циклу (теорії і практики перекладу, стилістики української і іноземної мови, історії й теорії літератури), історії їх становлення і розвитку, сучасного стану й актуальних проблем, новітніх наукових парадигм і методології філологічних студій, що передбачає проведення досліджень та здійснення інноваційної діяльності з використанням комплексу міждисциплінарних даних.

Загальні компетентності:

ЗК 1. Здатність до пошуку й критичного осмислення інформації.

ЗК 2. Здатність логічно, аргументовано і ясно будувати усне й писемне наукове мовлення.

ЗК 3. Здатність до проведення аналітичної та експериментальної наукової діяльності; організації, планування та прогнозування результатів наукових досліджень.

ЗК 4. Здатність орієнтуватися в термінології, володіти й оперувати знаннями з української мови відповідно до практичних потреб.

ЗК 5. Здатність до осмислення філософсько-світоглядних засад, сучасних тенденцій, напрямів і закономірностей розвитку вітчизняної і світової науки в умовах глобалізації й інтернаціоналізації.

Фахові компетентності:

ФК 1. Здатність виокремлювати і обґрунтовано оцінювати видо-жанрову специфіку художнього твору в перекладацькій перспективі.

ФК 2. Здатність аналізувати здобутки і втрати на шляху до повноцінного відтворення видо-жанрових рис оригінального твору в наявних українських перекладах.

ФК 3. Здатність систематизувати онтологічні властивості видо-жанрових форм художніх творів з огляду на перекладацькі стратегії й тактики.

ФК 4. Здатність глибоко і різнобічно аналізувати українські переклади прозових, драматичних і поетичних творів в аспекті узагальнення доцільності задіяних стратегій і тактик у збереженні й відтворенні виду і жанру.

ФК 5. Здатність проводити зіставний аналіз множинних перекладів художнього твору з метою досягнення загальноперекладацьких прийомів передачі видожанрових особливостей і унікальних креативних прийомів конкретного перекладача.

ФК 6. Здатність формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі перекладознавства, робочі гіпотези досліджуваної проблеми, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань та/або професійної практики.

ФК 7. Здатність визначати методологічні засади комплексного філологічного дослідження у сфері перекладознавства, самостійно розробляти й запроваджувати методологію дослідження, яка базується на результатах наукових розвідок, міжнародних стандартах і рекомендаціях. Удосконалювати методи проведення експериментальних досліджень і застосування методів статистичної та кількісної обробки одержаних результатів.

ФК 8. Здатність виявляти спільні та відмінні тенденції в розвитку лінгвістики, літературознавства й перекладознавства.

ФК 9. Здатність використовувати системні знання мови в теоретичному / практичному, синхронному / діахронному, діалектологічному, стилістичному, соціокультурному, семіотичному аспектах для аналізу та синтезу ідей, задіювати системні знання сучасних перекладознавчих студій у власній дослідницько-інноваційній діяльності.

<p>ЗК 3. Здатність планувати і здійснювати комплексні дослідження на основі набуття універсальних навичок дослідника, зокрема усної та письмової презентації результатів власного наукового дослідження українською мовою.</p>			+	+														
<p>ЗК 8. Здатність до осмислення філософсько-світоглядних засад, сучасних тенденцій, напрямів і закономірностей розвитку вітчизняної і світової науки в умовах глобалізації й інтернаціоналізації.</p>						+												
<p>ЗК 9. Здатність до наукового пізнання, застосування здобутих знань у практичній діяльності на засадах загальної та спеціальної методології.</p>					+													
<p>ЗК 11. Здатність ефективно і толерантно працювати в команді, діяти самостійно й автономно, демонструвати персональну відповідальність; ставитися критично до власних наукових досягнень і здобутків інших дослідників; усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.</p>																		
<p>ФК 1. Здобуття концептуальних та методологічних знань у галузі філології, зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових філологічних знань, оволодіння термінологією з досліджуваного наукового напрямку.</p>							+	+	+									

<p>ФК 2. Здатність збирати дані для філологічного дослідження, систематизувати та інтерпретувати їх; започатковувати, планувати, реалізовувати та коригувати послідовний процес ґрунтового наукового дослідження з дотриманням належної академічної доброчесності.</p>									+									
<p>ФК 3. Здатність аналізувати філологічні явища з погляду фундаментальних філологічних принципів і знань, класичних та новітніх дослідницьких підходів, а також на основі відповідних загальнонаукових методів.</p>									+	+	+							+
<p>ФК 4. Здатність розв'язувати широке коло проблем і завдань у галузі філології на основі розуміння їх природи, чинників впливу, тенденцій розвитку і з використанням теоретичних та експериментальних методів; розширювати та переоцінювати вже існуючі знання і професійну практику.</p>									+	+	+							
<p>ФК 5. Здатність до критичного аналізу, оцінки, синтезу, продукування нових ідей і розв'язання комплексних проблем в обраній галузі філологічних досліджень.</p>									+	+		+						+
<p>ФК 9. Здатність формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство), робочі гіпотези досліджуваної проблеми, що передбачає глибоке</p>																	+	

переосяислення наявних і створення нових цілісних знань та/або професійної практики.																	
ФК 10. Здатність визначати методологічні засади комплексного філологічного дослідження у сферах мовознавства, літературознавства та перекладознавства, самостійно розробляти й запроваджувати методологію дослідження, яка базується на результатах наукових розвідок, міжнародних стандартах і рекомендаціях. Удосконалювати методи проведення експериментальних досліджень і застосування методів статистичної та кількісної обробки одержаних результатів.																	+
ФК 11. Здатність виявляти спільні та відмінні тенденції в розвитку лінгвістики, літературознавства й перекладознавства.																	+
ФК 12. Здатність використовувати системні знання мови в теоретичному / практичному, синхронному / діахронному, діалектологічному, стилістичному, соціокультурному, семіотичному аспектах для аналізу та синтезу ідей, задіювати системні знання сучасних мовознавчих, літературознавчих і перекладознавчих студій у власній дослідницько-інноваційній діяльності.																	+

6. Очікувані результати навчання з дисципліни:

Результат навчання (1. знати; 2. уміти; 3. комунікація; 4. автономність і відповідальність)		Форми (та / або методи і технології навчання)	Методи оцінювання та пороговий критерій оцінювання (за необхідності)
Код	Результат навчання		
1.1	Знання основних рис прозових, драматичних і поетичних творів як формотворних конструктів для передачі в перекладі	Вправи	Семінар
1.2	Знання базових перекладацьких стратегій і тактик, які забезпечують відповідність виду і жанру перекладеного твору оригінальному	Вправи, аналіз перекладів.	
2.1	Уміння аналізувати і систематизувати визначальні риси видо-жанрових особливостей твору на доперекладному етапі	Вправи	Контрольна робота
2.2	Уміння систематизувати перекладацькі здобутки і втрати на шляху досягнення повноцінного відтворення видо-жанрових складників оригіналу	Аналіз перекладів	Презентація
3.1	Здатність до зіставного аналізу перекладів одного й того самого твору в історико-методологічній перспективі	Круглий стіл, обговорення гетерохронних перекладів.	
4.1	Уміння відстоювати власну наукову позицію	Виступ на конференції, підготовка презентацій, аналіз текстів.	

7. Співвідношення очікуваних результатів навчання з дисципліни із програмними результатами навчання

Програмні результати навчання	Результати навчання з дисципліни (код)					
	1.1	1.2	2.1	2.2	3.1	4.1
ПРН 2. Критично аналізувати та оцінювати основні класичні та новітні філологічні концепції, фундаментальні праці конкретної філологічної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні й практичні проблеми в галузі дослідження і пропонувати шляхи їх вирішення.	+	+	+	+	+	
ПРН 3. Порівнювати і класифікувати різні наукові	+	+	+	+	+	

погляди у галузі дослідження, формулювати й обґрунтовувати власну наукову концепцію; критично аналізувати власні наукові досягнення і здобутки інших дослідників.						
ПРН 4. Обирати адекватну предмету філологічного дослідження методологію, запроваджувати сучасні методи наукових досліджень для розв'язання широкого кола проблем і завдань у галузі філології.		+	+	+	+	
ПРН 13. Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися до нових умов і ситуацій.	+	+	+	+	+	
ПРН 14. Формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) та робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми.	+	+	+	+	+	
ПРН 15. Застосовувати принципи організації й проведення комплексних теоретичних і експериментальних досліджень в сфері філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) з урахуванням відомих наукових розвідок, міжнародних стандартів і рекомендацій.	+	+	+	+	+	+
ПРН 16. Виявляти спільні та відмінні тенденції розвитку лінгвістики, літературознавства й перекладознавства.	+	+	+	+	+	

8. Система оцінювання результатів навчання (критерії оцінювання результатів навчання та засоби діагностики навчальних досягнень аспірантів)

8.1 Форми та критерії оцінювання студентів:

семестрове оцінювання:

1. Оцінювання усних відповідей студентів.

При оцінюванні усних відповідей на теоретичні питання враховується їхній обсяг і повнота, а також ілюстрування прикладами:

- оцінка 5: «відмінно» ставиться, якщо відповідь самостійна, правильна, повна, з доречними прикладами;
- оцінка 4: «добре» ставиться, якщо відповідь самостійна, правильна, достатня, але без прикладів;
- оцінка 3: «задовільно» ставиться, якщо відповідь недостатня чи з помилками»;
- оцінка 2: «незадовільно» ставиться, якщо аспірант не відповідає на запитання.

2. Оцінювання тестових завдань.

- оцінка 5: «відмінно» ставиться в разі 100 % правильних відповідей;
- оцінка 4: «добре» ставиться в разі 90 % правильних відповідей;
- оцінки 3: «задовільно» ставиться в разі 60 % правильних відповідей;
- оцінка 2: «незадовільно» ставиться в разі, якщо аспірант виконав завдання на 59 % і менше.

3. Оцінювання домашньої самостійної роботи.

При оцінюванні самостійної роботи враховуються обсяг виконаних завдань і якість їх виконання:

- оцінка 5: «відмінно» ставиться в разі бездоганного виконання всіх завдань;
- оцінка 4: «добре» ставиться в разі бездоганного виконання 75 % завдань;

- завдання, виконане на 50 % чи більше ніж на 50 %, але менше ніж на 70 % за умови правильного виконання, заслуговує оцінки 3: «задовільно»;
оцінка 2: «незадовільно» ставиться, якщо завдання виконане менше ніж на 50 %.

Підсумкове оцінювання _____ залік

Умови допуску до заліку:

Відвідування лекцій і практичних занять, виконання самостійної роботи та індивідуальних завдань.

8.2 Організація оцінювання:

Поточне оцінювання всіх видів навчальної діяльності аспіранта (аудиторна робота та самостійна робота) здійснюється в національній 4-бальній шкалі – «відмінно» («5»), «добре» («4»), «задовільно» («3»), «незадовільно» («2»). Невиконання завдань самостійної роботи, невідвідування семінарських та практичних занять позначаються «0».

У кінці вивчення навчального матеріалу модуля напередодні заліково-екзаменаційної сесії викладач виставляє одну оцінку за аудиторну та самостійну роботу аспіранта як середнє арифметичне з усіх поточних оцінок за ці види роботи з округленням до десятої частки. Цю оцінку викладач трансформує в *рейтинговий бал за роботу протягом семестру* шляхом помноження на 10. Таким чином, максимальний рейтинговий бал за роботу протягом семестру може становити **50**.

Модульна контрольна робота є складником семестрового рейтингу. Вона оцінюється в 4-бальній системі («відмінно» («5»), «добре» («4»), «задовільно» («3»), «незадовільно» («2»)).

Ці оцінки трансформуються в *рейтинговий бал за МКР* у такий спосіб:

«відмінно» – 50 балів;

«добре» – 40 балів;

«задовільно» – 30 балів;

«незадовільно» – 20 балів;

нез'явлення на МКР – 0 балів.

Семестровий рейтинговий бал є сумою рейтингового бала за роботу протягом семестру і рейтингового бала за МКР.

8.3 Шкала відповідності оцінок

Відмінно	90 – 100
Добре	75 – 89
Задовільно	60 – 74
Незадовільно	0 – 59
Зараховано	60 – 100
Не зараховано	0 – 59

9. Програма навчальної дисципліни. Тематичний план занять

№ п/п	№ і назва теми (включно із темами, що винесені на самостійне опрацювання)	Кількість годин							
		Денна форма				Заочна форма			
		Разом	у тому числі			Разом	у тому числі		
			лекції	семінарські / практичні заняття	самостійна робота		лекції	семінарські / практичні заняття	самостійна робота
Модуль 1									
Змістовий модуль 1. Перекладена література як складник літературного процесу в культурі-приймачі, а художній переклад як діяльність – частина єдиного процесу розвитку світової літератури									
1.	Художній переклад як засіб збагачення культури-приймача. Збереження смислової ємності художнього тексту як завдання перекладу.	10	2		8	10	2		8
2.	Запозичення через переклад нових жанрових і піджанрових різновидів.	4	2		2	4	2		2
3.	Проблема збереження етнокультурного забарвлення в перекладах художніх творів різних видів і жанрів. Хронологічно зумовлені риси першотвору і засоби їх передачі в перекладі залежно від виду й жанру.	8	2	2	4	8	2	2	4
4.	Соціокультурно зумовлені риси першотвору і	10	2	2	6	10	2	2	6

	засоби їх передачі в перекладі залежно від виду й жанру. Збереження індивідуальної своєрідності першотвору в перекладі.								
	Разом годин за модулем 1	32	8	4	20	32	8	4	20
Змістовний модуль 2. Осягнення оригінального твору перекладачем; інтерпретація оригінального твору; перевираження оригінального твору									
1.	Інтерпретація оригінального твору. Визначення інтерпретаційної позиції перекладача у відтворенні видо-жанрових складників.	16	4	2	10	16	4	2	10
2.	Перевираження оригінального твору. Співвідношення двох мовних систем в аспекті передачі видо-жанрових особливостей оригіналу; напруженість в стилі перекладу.	12	62		10	12	2		10
	Разом за Модулем 2	28	6	2	20	28	6	2	20
Змістовний модуль 3. Особливості перекладу прозових, драматичних і поетичних творів									
1.	Для прози характерна взаємодія різних мовленнєвих планів – мовлення автора, оповідача, персонажів. у перекладі прозових творів на перший план виходить відтворення ідіостилю автора і	14	2	2	10	24	2	2	10

	авторської картини світу. художньої літератури.								
2.	В перекладі драматичних творів чітко виділяються два підходи – переклад літературний і переклад сценічний. Сценічний діалог – це текст, розрахований на вимовляння і слухання. Сценічність мовлення і сценічність вимови сигналізують, що перед нами розвивається драматичний діалог. Перекладач мусить дуже точно відтворити жанрові особливості твору, не перетворюючи трагіфарс на комедію чи трагедію на буфонаду.	8	2	1	5	8	2	1	5

3.	Спеціальна проблематика перекладу поезії найчастіше зводиться до питання, які існують вітчизняні еквіваленти іноземних форм ритму або рими. Натомість, різниця між віршом і прозою значно глибша, вона стосується всієї художньої структури твору: якщо в прозі конструктивна одиниця – це повністю виражена думка, то у вірші це частковий мотив, виражений нерідко образом. Мова поезії характеризується і своєрідністю лексики, оскільки вибір слів у вірші залежить від вимог форми.	8	2	1	5	8	2	1	5
	МКР	2		2					
	Разом годин за модулем 3	30	6	4	20	30	6	4	20
	Усього годин	90	20	10	60	90	20	10	60

10. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА.

1. Влахов С., Флорин С. Непереводимое в переводе. – М.: Международные отношения, 1980. – 352 с.
2. Гайнічеру О.І. Поезія і мистецтво перекладу. – К.: Дніпро, 1990. – 212 с.
3. Домонтович В. Болотяна лукроза / Київські неокласики. – К.: Факт, 2003. – 352 с.
4. Зорівчак Р.П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія. – Львів: Вища школа, 1983. – 175 с.
5. Казакова Т.А. Практические основы перевода. – СПб: Союз– 2001. – 320 с.
6. Кам'янець А.Б., Некряч Т.С. Інтертекстуальна іронія і переклад. – К.: Видавець Вадим Карпенко, 2010. – 176 с.
7. Комиссаров В.Н. Современное переводоведение. Курс лекций. – М.: ЭТС, 1999. – 189 с.

8. Коптілов В. В. Теорія і практика перекладу. – К.: Юніверс, 2003. – 264 с.
9. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): Підручник. – Вінниця: Нова книга, 2003. – 448с.
10. Кундзіч О. Творчі проблеми перекладу. – К.: Дніпро, 1973. – 264 с.
11. Левый, Иржи. Искусство перевода. – М.: Прогресс, 1974. – 397 с.
12. Лилова, Анна. Введение в общую теорию перевода. – М.: Высшая школа, 1985. – 256 с.
13. Некряч Т.Є. Муки і радощі драматичного перекладу// Од слова путь верстаючи й до слова. Збірник на пошану Р.П.Зорівчак. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2008. – С. 108 – 126.
14. Некряч Т.Є., Чала Ю.П. Через терни до зірок: труднощі перекладу художніх творів. Навчальний посібник. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2008. – 200 с.
14. Некряч Т.Є. Свавілья чи співдружність: перекладацькі стратегії відтворення стилізації// Мовні і концептуальні картини світу. Вип. 26. Частина 2. – К.: ВПЦ «Київський університет», 2009. – С. 302 – 310.
15. Некряч Т. Перевод для театра: типы асимметрии// Культура как текст: Сборник научных статей. Выпуск X. – Москва – Смоленск: Ин-т языкознания РАН, смоленский гуманитарный университет, 2010. – С. 239 – 246.
16. Некряч Т.Є. Перекладач і культура// Наукові записки. Серія: Філологічні науки (мовознавство). Випуск 104 (1). – Кіровоград: РВВ КДПУ імені Володимира Винниченка, 2012. – С.163- 169.
17. Некряч Т.Є., Чала Ю.П. Вікторіанська доба в українському художньому перекладі. – К.: Кондор, 2013. – 187 с.
18. Некряч Т.Є., Довганчина Р.Г. Айсберг в океані перекладу: відтворення ідіостилію Е.Гемінґвея в українських і російських перекладах. – К.: Кондор, 2014. – 220 с.
19. Ребрій О.В. Сучасні концепції творчості у перекладі. – Харків: Вид-во ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2012. – 376 с.
20. Рецкер Я.И. Теория перевода и переводческая практика. – М.: Международные отношения, 1974. – 216 с.
21. Рильський М. Мистецтво перекладу. – К.: Радянський письменник, 1975. – 344 с.
22. Стріха М. Український художній переклад: між літературою і націєтворенням. – К.: Факт – Наш час, 2006. – 344 с.
23. Федоров А.В. Основы общей теории перевода (лингвистические проблемы). – СПб: Филологический факультет СПбУ, 2002. – 352 с.
24. Чередниченко О.І. Про мову і переклад. – К.: Либідь, 2007. – 248 с.
25. Чуковский К.И. Высокое искусство. – М.: Советский писатель, 1968. – 384 с.
26. Швейцер А.Д. Теория перевода: Статус, проблемы, аспекты. – М.: Наука, 1988. – 215 с.
27. Эко, Умберто. Сказать почти то же самое: Опыты о переводе. – СПб: Symposium, 2006. – 574 с.
28. Baker M. In OtherWords: A Coursebook on Translation. – L. and N.Y.: Routledge, 1996. – 304 p.
29. Bassnett S. Translation Studies. Revised edition.–L. and N.Y.: Routledge, 1994. – 168 p.
30. Hatim B., Mason I. Discourse and the Translator. – L. and N.Y.: Longman, 1997. – 258 p.
31. Lefevere A. Translating Literature: Practice and Theory in a Comparative Literature Context. – NY: The Modern Language Association of America, 1994. – 165 p.
32. Leppihalme R. Culture Bumps. An Empirical Approach to the Translation of Allusions. – Clevedon: Multilingual Matters, 1997. – 240 p.
33. Newmark P. Paragraphs on Translation. – Clevedon – Philadelphia – Adelaide: Multilingual Matters, 1993. – 218 p.
34. Nida E. A. and Taber C. R. The Theory and Practice of Translation. – Leiden: E.G.Brill, 1969. – 218 p.
35. Snell-Hornby M. Translation Studies. An Integrated Approach. – Amsterdam: Benjamins, 1988. – 220 p.

36. Touri G. *Descriptive Translation Studies and Beyond*. – Amsterdam: Benjamins, 1995. – 312 p.
37. Venuti L. *Strategies of Translation*. – / L. Venuti // *Encyclopedia of translation studies*. – L. and N.Y.: Routledge, 2001. – P.240 – 244.
38. Venuti L. *The Translator's Invisibility. A History of Translation*. – L. And N.Y.: Routledge, 2004. – 353 p.